

vilkårligt valgte folkeskolefag og et enkelt eller to typiske realskolefag, underkastes en eksamenskontrol. De to principper kan ikke forenes. Enten må man fastslå, at seminarierne er frie lærerskoler, eller også må de udformes som uddannelsessteder, der sigter mod en embedseksamen. Det kan være værdifuldt for et samfund at have begge former. De enkelte skolemyndigheder kan da selv vælge, om de vil have lærere med uddannelse på en fri lærerskole uden eksamen, eller de vil have lærere med en embedseksamen.

For hele lærerstandens prestige og for skolens forsyning med betryggende kvalificerede lærerkræfter mener mindretallet, at det er af vital betydning, at læreruddannelsen sigter mod en virkelig konstatering af det opnåede resultat, og at dette udtrykkes i et eksamensbevis, der siger noget reelt, med andre ord, at lærernes anerkendelse hviler på en embedseksamen.

Til § 13.

Denne bestemmelse fastsætter, at seminariets afgangsprøve skal afholdes under samvirken med censorer, der beskikkes af undervisningsministeren for et bestemt åremål. Dette er i overensstemmelse med den nugældende ordning (lov af 15. april 1930 § 11, stk. 1), dog at den nugældende sondring mellem faste og midlertidige censorer er bortfaldet. Derimod er det en ny bestemmelse, at det er seminariets lærere, der bestemmer spørgsmålene — med censors godkendelse — medens spørgsmålene efter den nugældende lovs § 11, stk. 2 skal bestemmes af censor efter samråd med eksaminator.

Det har været drøftet, om man i stedet for den nuværende ordning, hvor censorerne hentes udefra, ofte fra universitetet, skal gå over til den *kollegiale censur*, som findes ved eksamensskolerne. Man er enig om, at den hidtidige ordning, hvor højt kvalificerede fagfolk har varetaget censuren, har været til gavn for seminarierne, der kunne hente impulser fra censors virksomhed og samværet med ham, men at det dog ikke bør være udelukket til en vis grad at benytte seminarielærere som censorer, idet disse vil kunne føle det som en berigelse at lære andre seminariers arbejdsmåde at kende, og en dygtig seminarielærer også — ligesom en udefra kommende censor — vil kunne påvirke det seminarium, til hvilket han sendes, på heldig måde.

De skriftlige opgaver skal stilles af statskonsulenten for seminarierne efter forhandling med censorerne, dog at det skal ske efter regler fastsat af undervisningsministeriet. Man har herefter ikke ønsket en større opgavekommission af faglærere, som den findes ved de højere skolers eksaminer, men det er ikke udelukket, at ministeren kan nedsætte et mindre udvalg f. eks. til at bestemme den store 8 timers opgave til eksamen.

Kapitel 4. Den 3-årige almindelige læreruddannelse for studenter.

Til § 14.

I denne paragraf findes bestemmelsen om, at der enten på de almindelige seminarier eller på særlige seminarier kan oprettes studenterklasser, der gennem en 3-årig undervisning fører eleverne til den fuldstændige prøve for lærere i folkeskolen. Herved er den ved lov af 4. juni 1947 hjemlede midlertidige ordning af en læreruddannelse for studenter gjort permanent, dog at varigheden af undervisningen under hensyn til de i de indledende bemærkninger anførte grunde er forlænget fra 2½ til 3 år. Et mindretal (*Bomholt*,